

16 mil eller 1,6 km - vägen till musik är aldrig för lång

Text och foto: Gun Sundberg

16 mil enkel väg åkte de två musikanterna Roine Ahlander och Tommy Ferm från norra Uppland för att få vara med och spela en torsdagskväll i Eskilstuna. Blott 1,6 km behövde lottförsäljerskan Marianne Arnholm ta sig till samma mål. Men de var alla tre på sitt sätt lika viktiga för att det verkligen skulle bli ett musikarrangemang.

Med nymånen och en komet synliga mot den midnattsblå kvällshimlen anlände de två långfarna i tid för sitt framträdande "Ari med Roslagspojkar".

Ari Haatainen är välkänd för hemmapubliken men hans ackompanjatörer väckte förstås nyfikenhet. Som namnet antyder är de från Roslagen. Roine Ahlander på elbas är från Hållnäs och Tommy Ferm på trummor är från Gimo nu (föret Hargshamn). De två har känt varandra i och spelat ihop i 30 år.

Spelat med olika dragspelsklubbar

Roine Ahlander:

– Jag spelade lite dragspel som ung. Men se'n blev det bara elbas. Jag satsade på en vanlig karriär och blev kamrer inom träindustrin och jobbade på samma ställe i 46 år. På fritiden dansade jag folkdans och en kille i gänget, som spelade till dansen, hade en elbas. Jag blev inspirerad, satte igång och fick spela med det gänget.

De här killarna "Hållnäs-gänget" spelade också gammeldans på dansbanor, ålderdomshem och hembygdsfester och jag var med i fem-sex år tills bandet upplöstes. Sedan spelade jag i orkestern Caliber i Uppsala och

då var det modern dansmusik. Därefter blev det Kjellins i lite större sammanhang och där lärde jag känna Tommy Ferm. Vi slutade där 1996 och började i den finska orkestern Kulkurit. Varje fredag och lördag spelade vi överallt i Sverige på tangotävlingar. Det var finska sångare och sångerskor som tävlade och drömde om att bli tangoprins och tangoprinsessa. Det var stort på den tiden.

På senare år har jag spelat med dragspelsklubbarna i Hamrånge och Valbo. Med den första fick jag följa med till USA tre veckor på turné. Just nu spelar jag i "Echoes of the past". Vi är fyra herrar och en dam som spelar 60-tals instrumentalmusik å lå Shadows. Vid midsommar och annat spelar jag i Hållnäs Spelmän. Jag ska spela livet ut för det är socialt och håller huvudet igång. Ja, och så kommer jag ju hit ikväll för att kompa Ari."

Musik hela livet

Tommy Ferm:

"Jag har spelat se'n barnsben och alltid trummor. Nu är jag 74 år och har ägnat mig åt musik hela livet och på heltid. Det var i popgång jag spelade i början, men se'n flyttade jag från landsbygden till Stockholm och spelade med Lars Anner i åtta år. Jag blev kompis med Gunnar Weström, som spelade gitarr med alla dragspelsstjornorna, så jag har spelat i Erling

Ari och Roslagspojkar.

Bosse Lewin i VibrAccordion.

► Grönstedts orkester och spelat med dragspelaren Lars Anner. Jag bildade "Tommy Ferms orkester" och vi spelade på alla RESO-hotell runt om i Norden. Orkestrarna jobbade en vecka i taget och det var dans varenda kväll. Ja, vi for runt överallt, för det var EMA Telstar som bokade in oss på krogar och hotell. Jag spelade 20 dagar i månaden i 22 år på 70- och 80-talen. Och jag har fortfarande kvar samma fru.

Sedan hamnade vi på finlandsbåtarna på Silja, Viking, Estlandslinjen och Ålandsbåtarna. Oftast var det på kvällstid vi skulle spela. Men när Estonia gick under på Östersjön slutade vi spela på båtarna. Vi hade musikerkompisar på den båten, som omkom, så vi tappade gnistan. Då började jag spela med Kjellins, ett mogenband, och där lärde jag känna Roine. Jag lärde känna Ari Haatainen i Kulkurit, som var Lasse Kuusins orkester med tre finnar och två svenskar. Vi var också till Finland några gånger. Jag spelar numera med Jouni Sinisalo ibland när han får jobb. Och så hör Ari av sig när han vill ha komp vid soloframträdanden och då blir vi "Ari med Roslagspojarna". Vi ska spela här ikväll och det ser jag fram emot. Långt att åka? Nä, det är bara 16 mil.

Tiderna har förändrats så mycket. Nedgången för dansmusikbranschen började på 90-talet och sedan har det bara blivit sämre. Allt är annorlunda nu och det finns knappt några spelningar. Det är synd om unga välutbildade musiker när det finns så få jobb. Jag är glad och tacksam över allt jag har fått vara med om."

Rytmerna sitter

Och så uppträdde trion med spelglädje och skicklighet. "Love smiles", "Tico tico", "Fågeldansen" och "Wiggen" flöt ut i lokalen. Vid något sångnummer förstärkte Hanna Haatainen på sång med sonen, lille Ville, 6 år, fingrandes på ett litet dragspel till morfar Aris förtjusning.

Men före det här gänget var det speltid för VibrAccordion och trummor

Monika Molander och Gunnar Andersson i Oldtimers.

Tommy Wesster och Lasse Gustavsson i Oldtimers.

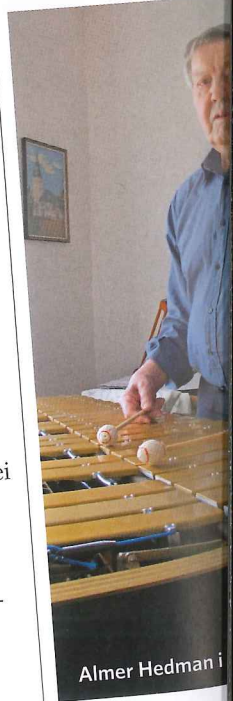
Wesster, elbas, Olle Erixon, klarinett, och så förstås Almer Hedman på vibrafon (märks ju på gruppsnamnet).

Att de här "gubbarna" ägnat sig åt att spela musik hela livet är påtagligt, då rytmerna sitter och samstämmigheten är hög. "Meditation", "Södermalm", "September in the rain" och "Stompin' at the Savoy" var några exempel därpå.

Den i ingressen nämnda lottförsäljerskan var under tiden, tillsammans med kompanjonerna Gunnel Ewert och Ann-Marie Nordqvist, flitiga så att i pausen inför tredje och sista gruppen ut kunde lottdragning ske. Det här är klubbens enda inkomstkälla under musikcaféerna så det gäl-

Så stod den relativt nybildade kvartetten Old Timers beredd på scenen. Monica Molander stod för sången och ackompanjerades av Tommy Wesster på elbas, Lasse Gustavsson på gitarr och av dragspelaren Gunnar Andersson. Som gruppsnamnet anger är det gamla go'bitar som framfördes och den alerta publiken sjöng gärna med i refrängerna på exempelvis "Den gamla grinden", "Så många mil så många år", "From a jack to a king" och "Bei mir bist du schön".

Se det blev en afton med många musikaliska stilar och utföranden så att alla förhoppningsvis hade fått något att nynnna på under hemfärden under nymånens skära. ■

Almer Hedman i